

Edebiyat Defteri

attilaedri -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
22 Haziran 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Oluruna Yaşamak

Oluruna yaşamak...
Çıkmazların terki,
olacakların kabulü,
olmamışların hayali...

Oluruna yaşamak...
Bir kedinin kuyruğuna
bağlanmış tenekeler,
patilerin doğrultusuna sürüklenen...
Oluruna yaşamak,
teneke gibi...

Teneke gibi,
oluruna yaşamak...
Boşken dolu gibi gürleyip
doluyken, boş teneke mütevazılığı,
sessizliğe bürünüp...

Oluruna yaşamak,
isyani terk,
çıkmaıları terk,
dudak bükmeıleri terk...
Hayatın attığı toplara
disleksi tavrı...

Çoğu zaman her şeyi kabul,
bazen her şeyi terk...
Bazen terkleri kabul,
çoğu zaman kabulleri terk...

Oluruna yaşamak...
Çıkmazların terki,
olacakların kabulü,
olmamışların hayali...

Attilâ Edri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783664/oluruna-yasamak.html>

S/aklımı Yitirdim

gözlerimde başaklanmış kirpikler
ve kirpiklere ışık değiren,
güneş yutmuş gözlerin...
bazen öyle yakar ki, ter tutar kirpikler
nem düşer gözlere, damla damla erir...

konuştuğun zaman bir rüzgâr iner
ve salınır kirpikler...
bakarsan yanar, susarsan donar,
gelirsen açar,
gidersen kanar kirpikler...
güneş yutmuş gözlerin
esirgerse ışığı,
kurur biçâre, solar kirpikler...

kirpiklerde s'aklı kalmış bir "sen" tiyatrosu oynar,
saçların perde olur,
açılır, kapanır... açılır, kapanır...
açılınca ışık vurur kirpiklere
kapanınca geceyi bahşeder...

ve hayatında hiç tiyatro seyretmemiş kirpikler
şimdi sahnenin önünde bekler,
işportacı gibi...
sattığı şey, kestiğin biletler...

gözlerimde başaklanmış kirpikler,
kirpiklerde s'aklı gözlerin...
ve ben gözlerinde s'aklımı yitirdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783920/s-aklimi-yitirdim.html>

Ecmel

Ecmel...

Günahlarımın tövbeleri,
Ömrümün âhireti kadarsın...

Kuş tüyünden bir kalem,

Göğün sûreti kadarsın...

Yalnızlığın kalabalığında

Koşuşturan bir yalnız,

Işığı çalınmış yollarda

Ateş böceğinin gayreti kadarsın...

Ecmel...

Sayfalar dolusu karaladığım

İsminin nûru kadarsın...

Mikâil'in yağmuru

İsrâfil'in sûru kadarsın...

Her halindir dört mevsim!

Bir kış kadar çetin,

Bir bahar kadar renkli,

Bir yaz kadar mutlu,

Bir güz kadar hazinsin...

Martıların deniz üstündeki raksı

Çocukların, günahsız avuçlarındaki duaları kadarsın...

Ecmel...

Ak düşmüş zülûf kadar asil,

Göğse vuran bir kalp kadar hiddetlisin...

Duvarların sessiz haykırıışları,

Ateşin en kıvılcımlı nefesisin!

Dikenler içinde gül,

Güller içinde sensin!

Sen ki...

Gecenin kadim dostu mehtâbın

Parıldayan yüzünde bir gamzesin!

Sana susamış gönüllere

Deryâ olur sesin!

Ecmel...

Bitmeyen satırlarda tükenmeyen sözlere...

Gülümsemenin eş anlamlısı,

45'lik plakların çitirtilerinden bir demetsin...

Doğmayan güneşin sabahında

Gözleri kör eden bir aydınlıktır gözlerin...

Hangi Âdemoğlu cüret edebilir

Gözlerine bakmaya derin derin...

Ecmel...

Hasretin tenhalığıdır ismin...

Güzelin "en" hâli!

Aşkın "sen" hâlisin!

Dudaklardan düşmeyen bir şarkının

Nakaratındaki nağmesin...

Kanatlanmamış bir kumru yavrusunun

Uçmaya hasretisin...

Ecmel...

Adını yazan hangi kalem tükenir?

Hangi yangın durulmaz,

Hangi gönül kavrulmaz,

Hangi yol varılmaz senin için...

Ve senin için...

Bitmez bu şarkı,

Yetmez bu şarkı...

Attilâ Edri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784050/ecmel.html>

Medd-i Vuslât

elif, vâv, ye...
ey güzel harfler,
uzatmayın vuslâtı...
ayrılığın medd/i, gönlün intiharı...

gönül dediğin,
sevgilinin gözlerinde secdeye durmuş bir mîm;
sevgili,
mağrurlar deryâsında kıyâma durmuş bir elif...

sevgili,
harflerin telaffuzu,
dudakların dili,
dilin kemiği...
gönül,
cezm/e uğramış haykırıışların
sessizliği...

elif, vâv, ye...
ey güzel harfler,
uzatmayın vuslâtı...
ayrılığın medd/i, gönlün intiharı...

Attilâ Edri

--- hatırlatma ---

[alt_cizgi]vuslât:[/alt_cizgi] kavuşma
[alt_cizgi]med:[/alt_cizgi] bir harfi uzatma (bkz: tecvid)
[alt_cizgi]mağrur:[/alt_cizgi] kibirli
[alt_cizgi]kıyâm:[/alt_cizgi] ayağa kalkma, ayakta durma
[alt_cizgi]cezm:[/alt_cizgi] bir harfin sessizleşmesi (bkz: tecvid)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784232/medd-i-vusl-t.html>

Âşık yanar, mâşuk bilmez...

Her gönül yazar da bir güzele
Güzel, okur mu hiç yazılanı...
Leylâlar, Şirinler işinde, iştiğalde
Nasıl duysun kalemin çığlıklarını...

Kimisinde mektep hayâli
Olmak için güzel yerlerde...
Kimisinin gözünde başka biri
Çekmiştir dünyaya perde...

Bizim şaşkın âşık da yazar durur,
Ağlar durur, gürler durur, biçâre...
Bu acıya ne kale dayanır ne sur
Gönül kendine yangın, kendine pervâne...

Geçer diye kandırır zaman, âşığı
Aldanır hemencecik, ne bilsin gariban...
Şifân orada deseler, aşar dağı taşı
Her gördüğü çiçekten sorar derman...

Sümbülü, lâlesi, menekşesi...
Kim "dermanınım" dese, oraya koşar.
Bir de gül var ki çıkmaz sesi,
Onun derdi zaten dağları aşar...

Âh akılsız oğlan, âh... Pes et haydi...
Zindan ettin hayatını, bir mağrura...
Adın gibi biliyorsun o güzeli
Adım vurmaz, serilsen de yoluna...

Âh şaşkınım, âh...
Aşkın kıvılcımı kül eyledi seni,
Dikenlere düşürdü, gül eyledi seni...

Âh âşığım, vâh âşığım...

[italik]Attîla Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784806/sik-yanar-m-suk-bilmez.html>

Bilemedik Sevdânın Amentüsünü

Bilemedik sevdânın amentüsünü...
Bilecek kadar talebe olamadık...
Beşikteyken başladı sevdâmız
Önce anaya...
Onun kokusuna, yüzüne sevdâlandık,
Anam dedik, bağrına bağlandık...
Sonra biraz daha geçince yaş,
Bu sefer sevdânın rengi değişti,
Cismi değişti...
Anadan ayrıldı sevdâmız
Gitti elin bağrına bağlandı...
Ana kadar kıymet bilmeyen,
Ana kadar merhamet duymayan,
Ana kadar özlemeyen,
Ana kadar sevmeyen birine
Muhtaç oldu kör olmayası...
Sevdâ dedikleri gâfil,
Anadan gayri yâr mı olur sözüne
Olur, dedirtti;
Ondan sonra ne tekerimiz yolunda gitti
Ne de huzuru tutabildik avuçlarımızda...
Darmadağın olduk elin gönül kapısında
Çalmaz olaydık o mel'un kapıyı...

Bilemedik sevdânın amentüsünü...
Nasıl yazılır, nasıl okunur, bilemedik...
Bir türkü tutturduk yol boyunca
Kar da yağdı, sel de geçti üstümüzden
Bana mısın demedik...
O kadar yol aşındırdık da
Bir kapıdan içeri giremedik...
Bilemedik sevdânın amentüsünü,
Harçlıklarımızdan biriktirip aldığımız oyuncaklar
Bir anda mutluluklarımızdan biriktirip aldığımız kocaman dertler oldu...
Acımazdık gönlümüze, o da bize acımazdı
İki kafadar aynı yolda yanar giderdik...

Bilemedik sevdânın amentüsünü...
Ne okuyabildik, ne dinleyebildik...
Bir inadımız vardı sevdâyı tepmek için
Bir uslanmaz gönlümüz vardı....
Hem yanardı için için
Hem kanardı...
Gönül, aklın yoluna barikat kurardı,
Gözümüz her şeye hipermetrop bakardı ondan başka...
Telgrafın tellerine kuşlar mı konar, bilmezdik.
Ya da postacı kapıyı kaç kere çalar, umurumuzda mıydı?
Bir sevdâ teline konmuş iki kuştuk biz,
Biri bendim, biri gönüldü, çaresiz...
Ve sevdâ kapısını yüzlerce, binlerce defa çalmamıza rağmen
Açan olmadı,
Bekleye bekleye sıfırı tükettik biz...

Bilemedik sevdânın amentüsünü...
Hocaların nefesi yetmedi okumaya,
Minarelerden selâsı çağırıldı sevdâmızın...
İlk toprağı atan da bizdik,
Beyazlara bürünüp içine yatan da...
Bilemedik sevdânın amentüsünü,
Bilmezlikten geldik belki de...

Arada uçurumlar yoktu,
Yan yanaydık...
O ne isterdi, ben bilmezdim
Ben ne isterdim, o bilmezdi...
Bilemedik ne istediğimizi
Ve sonra bir şeyi öğrendik ki;
Aslında sevdâ dedikleri
Ayrılınca başlıyormuş...
Eller ayrılınca,
Gözler ayrılınca,
Gönüller ayrılınca...
Ve aslında ayrılık kavuşmayla başlıyormuş,
Bilemedik...

Bilemedik sevdânın amentüsünü,
Okuduk ardından üç Gulhü, bir Elham...

[italik]
Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785117/bilemedik-sevd-nin-amentusunu.html>

Dilek Tutulması

bir dilek, tutulunca
göge yükselir,
dünyadan sıyrılır, bir yıldız arar...
yıldızlar arasında bakınır dilek
en ihtiyar olanına...
ona koşar ve sarılır,
tutar kuyruğundan
ve süzülür ardı sıra...

bir dilek, tutununca bir yıldız
eteklerine sıkıca yapışır
sahibine olan sadakatinden...
ölüm döşeğinde kayıp giderken yıldız
söneceği yerin merakıyla,
kendisine tutunan dileğin
kabulünü diler,
tutanına mahcup olmamak için...

vakti gelince, yıldız
derin bir nefes alır
son bir parıldayışla...
sırtındaki dileğe
bir buse kondurur
ve göz kırpar gökyüzünden
dileğin sahibine...

yıldız ve dilek
el ele tutuşur,
kaybolur gökyüzünde...
ve tüm mektuplarda
bu sadâkat yazılıdır;
dileklerden, sahiplerine...
sahiplerden, dileklerine...

Attilâ Edri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785461/dilek-tutulmasi.html>

Libra'ya...

hırçın yüzün
solgun yüzüme değiyordu libra
bakışların dört nala üzerime koşarken
ben, gözlerinde kaçacak yer arıyordum

eskisi gibi değilim libra,
yeni halim eskimiş kadife bir kese
ve içime sığmıyorsun artık
dudaklarımda şarkıların yarım kalmışlıkları
parmak uçlarımda parmak izlerinin silik hatıraları

çağlar altında kalmış
antik bir mozoleden farksızım şimdi libra
soğuk betonlarımı sıcak yapraklı çiçekler parçalıyor
ve inanır mısın, hepsi sana benziyor bu çiçeklerin
kiminin renklerinde gözlerin
kiminin kokusunda saçların canlanıyor
seni tanımıyorlar libra,
kime benzediklerinin farkında bile değiller...

olmasan da yine güneş batıyor burada libra,
ve yine ışığa susamış bir gece yuvasından çıkıyor
öldüresiye dövüyor gündüzlerimi,
kabulleniyorum...
saat bıraktığın gibiyi on geçiyor
ve zil zurna sarhoş duvarlarımda
fotoğrafların bile ayakta duramıyor...
bazen gölgemi bile tanınmaz halde buluyorum
pencere kenarında...
benden gizli, yollara bakarken
görüyorum onu
üzerinden geçme ihtimallerinin olduğu
kaldırım taşlarını gözleriyle çığnıyor

bunları neden söylüyorum libra
çünkü bir gün
bıraktığın enkazın derinlerine inmeye çalışırsan
ve adım yankılanırsa merdiven boşluklarımda
bil ki,
saat bıraktığın gibiyi çok geçmiştir
ve yelkovandan özür dilesen dahi
akrebin kısıkaçları arasında
yokluğuna ait zaman dilimi çürüyüp gitmiştir...

şimdi çıkabilirsin,
libra...

Attilâ Edri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785686/libra-ya.html>

Ayaz

üşürdük ya hani dersaadet akşamlarında
bir cekede iki kol olurduk
avuçlarımız sarılırdı birbirine
ayaz kıskanırdı bizi...

kıskanırdı ayaz
heybetli rüzgarları çağırırdı
rüzgar kanatlarımızdan tutar
savururdu bizi,
şikayet etmezdik
deliye dönerdi ayaz...

vapurların yamaçlarında gezinirdik
martılar bize simit atardı
toplardık kanatlarımızın altında
sultanahmet güvercinleriyle
felekten geceler çalardık...

anlamsız kuyruklara müdahil oluşlarımız vardı
umarsızca
nereye çıkarsa çıksındı
kördüğüm gibiydi avuçlarımız
arasında kaygılarımız ezilirdi
saatleri de askıya alırdık...

sarhoş bi' pusulamız vardı
evin yolunu sormaya utanırdık
ama ölü kaygılarımızı
diriltmezdik hiçbir zaman
avuçlarımız zaten evindeydi...

ayaz kıskanırdı bizi
kıskanırdı üşümeyişimizi
hasetten yanar kavrulurdu
yaz gelirdi sokaklara...

yaz gelirdi
ayrılırdı avuçlarımız
ve sen giderdin...

sen gidince
cekeğin bir koluna öksüzlük düşerdi
bir koluna ben düşerdim
üşürdük yaz günü
ayazı sevindirirdik...

Attilâ Edri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785977/ayaz.html>

Kuvvetlidir Matem/atığım

söyleyemediklerimi toplasam
sana bölsem
halay çeker
hesap makinamda
yan yana dokuzlar aşireti...

sende gördüklerimin
karesini alsam;
herhalde icat olmamıştır
bunun için bir kerrat cetveli...

senin için
topluyorum,
çarpıp bölüyorum da
sen
sadece çıkarıyorsun
hesaplarından beni...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786255/kuvvetlidir-matem-atigim.html>

Bana Günahları Anlat

bana günahları anlatsana amca
en kötülerini mesela
mesela ağlamak günah mı
mutluluk için dökmek varken
göz yaşlarını israfa girer mi
yalnızlığa ağlamak...

bir günah daha anlatsana amca
sevmek günah mı mesela
bir başkasını sevmek
onun seni sevmesi
ne kadar günah
gün ve gecenin
fecirde buluşması gibi
gizli gizli
daha mı günah olur amca
sevdiğine ağlamak

anlat amca...
günahları anlat
bu arada aşk da günah mı
sevdiğinin gözlerinde
me'va'yı bulmak
ve orada yaşamak
sevdiğinin dilinde
kevser havuzlarına düşmek
her bir harfinde
ab-ı hayatı yudumlamak
günah mı amca

anlat amca anlat
günahları anlat
sanki
şu anlattıklarında en büyük günah
sevdiğinin gözlerinde aşk olup ağlamak
damla damla düşmek
kevser havuzuna
doğru mu amca
en ateşlik günahdır bu
değil mi
amca...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786579/bana-gunahlari-anlat.html>

Kalemin Ağdı

boyası akmış duvara
gölgemin sıvandığı bir gecede
masamdan düşen sayfaların
intiharı konuşuluyordu
kitaplarda

cümlelerim yarımdı
öldüklerinde
arkasından ağlıyordu kalem
ağlıyordu,
ağrıları mürekkebe karışıyordu
susuyordu kitaplar
susuyordu boyası akmış duvar

öksüz kalmıştı "seni"
"seviyorum" diyemeden
ve öksüz kalmıştı aşk
buluşturamadan kelimeleri

özleyemeden öldü cümleler
sevemedi öldü
kavuşamadan öldü
ve yarımdı cümleler öldüklerinde
dökemeden denize
inşa halindeki gemileri

şiiir deryasına dalacaktı gemiler
kaptanı aşk olacaktı
dümeni gönül kaplamalı olacaktı gemilerin
mürettebatı hüzne bulanacak
bacalarından özlemler yükselecekti göğe
ölmeseydi cümleler

kavuşamamak yazılacaktı bazen
az da olsa mutluluk serpilecekti satırlara
yalnızlığı yazacaktı kalem
buram buram hasret kokacaktı
ölmeseydi cümleler
önsözüne aşk kazınacaktı

kağıdı öldü
ağrı kaldı kalemin
bir ağrı ki
sessizliğin dibine kadar gömülen
ve bir kağıt ki
yazılmadan ölen...

ve kitaplar susmayacaktı
ölmeseydi cümleler...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786874/kalemin-agidi.html>

Çay Bardağının Kahveye Aşkı

bir garip çay bardağım ben
bir zamanlar kumdan kaleymişim
yıkılmışlar, toplayıp götürmüşler beni
ısıtmışlar, soğutmuşlar
başka maddelerle halvete sokmuşlar
hiç hatırlamam

hamurumdan gelir kırılğan olmam
kum gibi dağılır giderim
ama beni en çok kıran
cezvede süzülen kahvedir, kahve
aşk ile pişer
köpükleri bulutlara salınır
hele de kokusu
beni benden alır
ama onun gönlü fincandadır
dayanamam

renkleri giydirmiştir teni
öyle bir sevdâ ki
gelinliğini örter
köpükten duvağıyla
varır fincanın koynuna
fincan ağzına kadar dolar
kahvenin aşkıyla

uzaktan bakmaktır bendeki kader
bir fincan kadar olamamak
kırılmaktan beter
dağılır giderim köşe bucak
toplayamazlar

kahve, cezveden kertilmiştir fincana
yazgısı odur,
gönlü ona ayarlıdır
başkasına varsa
soğur gider,
ne tadı
ne hatırı kalır
kahve, cezveden kertilmiştir fincana

fincan kadar süslü değilim ben
ne desenim var
ne şeklim
ince bir belim var
gönlümden ince
kırılırsam
dağılırım köşe bucak
toplayamazlar

ey kokusundan bulutları ağlatan
bol şekerli yârim
kırk yıl değil
her parçamda bir ömür hatırın var
sen yeter ki
kırma şu garibi
sarayım yok ama
camdan bir kulübem var
kırma beni
köşe bucak dağılırım
toplayamazlar...

fallar bugün benden yana değil
sen, hiç değilsin...
şimdi gidiyorsun
ve ardından kokun yayılıyor
buram buram içime çekiyorum
hasret gibi
şimdi git...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787097/cay-bardaginin-kahveye-aski.html>

Uzaktan Bakma Öyle

uzaktan bakma öyle
vapurları izler gibi...
bir adım vur
ve yaklaş yanına
usulünce
o da topraktan bir beşer
belki sana gönlü düşer
uzaktan bakma öyle
izlediğin o vapur
ayrılırsa limandan
ve bir ukte dökülürse yanaklarına
kaçan bir fırsatın
ardında bıraktığı izlere
bakmakla yetinirsin öylece...

uzaktan bakma öyle
göremezsin
topla cesaretini
yaklaş yanına
usulünce
ve “merhaba!” de
sanki tanıyormuşçasına...

işler yolunda gitmezse
en azından denediğini gör
en azından “merhaba!” diyebilecek kadar
cesaretin olduğunu gör
bunun sevinci bile kâfi gelir
işler yoluna girerse de
sevinçlerin olur
cennetten tapu almışçasına
ve gönül uçan halısıyla
serilir yoluna
sen ve cesaretinin meyvesi
dünyayı seyredersiniz
en sürgün yıldızlardan...

uzaktan bakma öyle
zaman, aleyhine...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787841/uzaktan-bakma-oyle.html>

Yalnızlık Erleri

rahat, hazır ol!
merhaba yalnız
-sağol!
nasılsınız
-yalnız!
bizler de yalnızız, rahatta dinleyin...

yalnızlık erleri
gece yarısı vurmuş kaldırımlar gibi
soğuk havaların تنها rengi kamuflajına
bürünmüştür bedenleri

mehtap sorsan yere bakar
der ki atamadığım adımlar
şafak sorsan göğe bakar
der ki dilek katili yıldızlar

yalnızlığın erleri
her daim hazır
savaşmak için geceleri
karanlığa nazır

hepsi birbirinden rütbelidir
hepsi gökte birer yıldız
kalabalık görünürler ama
hepsi hepsinden yalnız

yalnızlığın erleri
kalem, omza!
geriye, dön!
sayfalarınıza
marş marş!

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788407/yalnizlik-erleri.html>

Bulmaca

yanlış cevapların tecavüzüne uğramış
bir çengel bulmacayım şimdi
ne yukarıdan aşağı
ne soldan sağa
tutmuyor hiçbir yanım

bazen bir nota kadar bilinmezli
bazen sodyumun simgesi kadar hafif
bazen briçte sanzatu kadar unutulganım

sol üst resimdeki sanatçayı tanımıyorum mesela
ya da ortadakini
hem ne farkedebilir ki
nasılsa bıyıksız kalmayacaklar

her kareme nasıl sığıyor cevaplar
ya da onlara nasıl yetebiliyorum
bilmiyorum
bazen taşıyor
bazen yarım kalıyorum
ve kalemi kurcalıyor
ebter sorulardan doğan
az kromozomlu cevaplar...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788822/bulmaca.html>

Kibarca Öldürmek

sustukça batıyordu
dudakları
ve arasında eziliyordu
konuşulacak onca şey

yumdukça gözlerini
kirpikleri arasında
eziliyordu
anılar
ve kirpikleri
vahşinin mızrağından sivriydi

kulağına kaçıyordu
umarsızlık damlaları
ve
bir damlada boğuluyordu
şarkılar

ellerine sığınak oluyordu
montunun cepleri
düşünmüyordu
dışarıda üşüyen
bir çift eli

ve bir gidişi vardı
öyle zarıftı ki adımları
iz bırakmıyordu yerde
sadece
yara açıyordu geride
ve kibarca öldürüyordu
adımları

hepsi bu...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789065/kibarca-oldurmek.html>

Bir Perşembe Akşamı Konya

Bir Perşembe akşamı ıslanıyorum Konya'da...
Bulutlar gözyaşlarıyla dokunuyor omzuma...
Bir Yeşil Kubbe altında ediliyor dualar,
Bir Yeşil Kubbe ki; adı Mevlânâ...
Bir Perşembe akşamı ıslanıyorum Konya'da...
Zafer Caddesinde kalabalık...
Şemsiyeler dışa dönmüş...
İnsanlar koşuşturuyor sağa sola...
Soğuktan titreyen eller,
Bir cigara daha yakıyor...
Belli ki mevsimler kışa dönmüş...
Bir Perşembe akşamı Konya'da
Islanıyorum an be an...
Tramvay geçiyor ıslak yollardan...
Camları buğulu buğulu
Gürültülü bir tramvay...
Bir Perşembe akşamı Konya'da
Ansızın geceye bir hançer saplanıyor.
Bir silah patlıyor uzaklardan,
Ve çığlıklar yükseliyor...
Acı acı haykıran ambulans sesi
Kulaklarda çınlıyor küfür gibi...
Yere yığılmış ceket dolusu bir adam
Ilık ılık can damlıyor alnından...
Yağmur eşlik ediyor adama
Üstünde iz bırakmıyor...
Ve bir Perşembe akşamı Konya'da
Eline kan bulaşmış bir kadın
Titriyor dudakları korkudan
Kalbi sert sert atıyor
Gülümsüyor birden kadın...
Gökyüzüne bakıyor
Yağmurlar süzülüyor yanaklarından
Yağmurlar ki, gözünden akan...
Ve bir Perşembe akşamı Konya'da
Silah bir kez daha patlıyor
Kadındaki gülümseme
Yerini soğuk bir bakışa bırakıyor...
Ve bir Perşembe akşamı
Gökyüzü Konya'da ağlıyor...
Yere uzanmış iki beden...
İki hayat, bir hikaye...
Ve yaşanan mutlu sonlar
Sona eriyor
Bir Perşembe akşamı
Konya'da...

[italik]
Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789621/bir-persembe-aksami-konya.html>

Şairler Parkı

tokluğa yer yoktur
şairler parkında
aç yatar şairler
aç yatarlar ki
yedi semiz inekten biri
olmamak için
kralın rüyasında
aç yatar şairler
doymak için Yusufun kuyusunda

aydınlık değmez
şairler parkına
öyle masumdur ki gecenin uykusu
güneş kıyamaz uyandırmaya
güneş hiç doğmaz
şairler parkına
ve şairler
doymaz hiç geceye

güneşi mumdur gecenin
saçları savrulur rüzgarda
ve gölgesi vurur yapraklara
yapraklarda
şairlerin parmak uçları saklıdır
ve
yağmura muhalif
gözyaşları

şiiirler yankılanmaz şairler parkında
her şair kendi şiiirini yaşar
söyleyemez kimseye
sırrına mazhar olan
aslında kurdelasını da keser şairin
ecel kapısında
ve her şiiir kendi şairini öldürür
şairler parkında

yaşamak yedi harflidir
ölmek beş harfli
ve yaşamak
daha zordur ölmekten
ve her şairin ölümü
yaşamaktadır aslında
her şair
kendi şiiiriyle ölür
şairler parkında...

ve ölü şairler
ölmeyen şiiirlerdir aslında...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789851/sairler-parki.html>

Beklemek

neredesin be uykuların katili
seni aramakla ölüyor geceler

eminim
bir yerlerde gizleniyorsun
eminim
daha vaktin var doğmak için gecelerime
ya elma desem?

bir medcezir öpücüğüyle
taşıyacak seni dalgalar
ve taşınacak seninle
midye esaretindeki mutluluk
papatyalar haberini alınca
çıldırarak sevinçten
tacına bürünecekler titreyerek
gelişini muştulayacak fallar
bekletecek üç vakte kadar
ve sen geleceksin
tacını süsleyerek

sabahçı radyoları selamlayacak seni
bir hoş geldin şarkısıyla
yolların yüzü kızaracak
sen geçerken
yağmurda şemsiyen olacak
dallarından parklar süzülen ağaçlar
ve sen geleceksin
güneşi doğuracak
gebe bulutlar

neredesin be satırlarda gizlenen
seni yazmakla gençleşiyor kalem

korkarım
ya hiç olmadıysan?

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790109/beklemek.html>

Libra'ya II

seni tanımadılar libra
birbirine bakındı gözler
anlamlandıramadılar

üzerimde taşıyordum halbuki seni
biraz kana bulanmıştın
biraz pas kokuyordun
açıkçası biraz da keskindin
saplandığında
her seferinde aynı acıyı hissetmek
ayakkabı düğümlemektir benim için
ve otobüse yetişme korkusuydu biraz da
ama korkularımın başrolü
seni tanımadılar libra...

demıştim ya
çiçeklerin sana benzediğini
bir şey daha var ki
sana benziyor nedenleri
tüm cinayetlerin
ve tıpkı katillerin
tövbelerindeki bakirelik gibi
seni nasıl tanımazlar libra

eskisi gibi değilim demıştim
halen de değilim
ruhumun reenkarne olmuş gölgesinde
acıları barındırıyorum
nefreti,
aşkı,
vurulmuşluğu,
ölemeyişi barındırıyorum libra
o kadar beceriksizim ki
yaşamak oyununda
ölemiyorum bile

ve kanatlarımın altında
ayrılık kuşunu besliyorum
o kadar saf ve acımasız ki
nispet yaparcasına
gagasında fotoğrafını taşıyor sersem
tanımıyor seni libra
tanısa, fotoğrafını en masalsı diyarlara
en gidişsiz yolların en tepedeki kaldırımlarına
en yüksekte bırakır ve dönerdi
bilseydi seni
adını değiştirdi libra
ayrılık demezdi kendine,
çünkü seni tanısa
ayrılığın bir harfini bile
anlayamamış olduğunu
anlardı

libra,
üzerimde taşıyordum halbuki seni
biraz kana bulanmıştın
biraz pas kokuyordun
açıkçası biraz da keskindin
saplandığında...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790393/libra-ya-ii.html>

İskenderiye Feneri

dikildim denizlere
uykudayken dalgalar
iskenderiye feneri gibi
adım vurduğum yerde
pabuçlarım maviye boyandı
maviler, gölgemin çıplaklığına...

denizlere dikilişim
dalgalardan gizliceydi
dökmedim sırrımı kimseye
martılar haricinde
uçabildikleri kadar da ketumlar
kör bahis güvenirim
bir simide satmazlar
ve kur yapar martılara
gün ölümünden doğan yetim dalgalar...

dikildiğim denizlerde
mavilerin mîri
emdi ışığı;
aman vermedi,
söndüm.
martılar karanlığıma çarptı
düştü gagalarından bana ait ne varsa
ve dalgalar tersine aktı
rüzgarın aksine...

maviler
pabuçlarımı aştı;
ben mavi,
sırlar mavi...

ve üç mezar kazıldı
kimsesizler mezarlığına;
gün ölü,
yön ölü,
ben ölü...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792576/iskenderiye-feneri.html>

Aklın Sürgün Hali

hafif aralanmış bir perde
ve yollara devrilmiş bakışlar...
kadraja düşen manzara
elleri birbirine yamanmış
kaldırımında koşuşturan yüzler
yanaklarda sayısız öpücük darbesi
dudaklar nasırlı
efsunlu bakışlardan doğan
gözbebeklerinin büyüyüşü;
bu başka bir şey,
buraya ait olmayan...
yoksa hangi varlık
esaret kaftanına bürünüp
bu efsunlu zindanın zincirlisi olur
yoksa hangi irade
özlemiyle uyanır esiri olduğunun
hangi kalbin ritmi bozulur
bir sıradan bakışla...
buralı olmayan
ama burayı terketmeyen bir şey
ölçümü imkansız bir güç
soyutluğun çıplaklığı

tenler farklı, isimler muhtelif,
yol aynı yol...
kimi sürünerek, kimi koşarak, kiminde beyaz atı
varış yeri aynı...
buralı olmayan bir yol
ve buraya ait yolcular...
herkesi kabullenen
herkesi sırtlayan bir binek...

hafif aralanmış perde,
yollara devrilmiş bakışlar,
kaldırımında koşuşturan yüzler...

ışığı değen bu manzaranın
alfabesi üç harf;
a, ş, k...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793112/aklin-surgun-hali.html>

Timarhane

Tersten giydim gömleğimi
Bağladım kollarımı, oturdum.
Duvarların rengini beğenmedim
Beyaza boyadım delice...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794242/timarhane.html>

Bendeki İstanbul

Kız Kulesi'ni izliyorum sende
Sende daha güzel duruyor sanki
Ne mavi sular, ne İstanbul ne de
Kız Kulesi umurumda inan ki...

Gözlerine sığdırdım koca şehri
Bir uçtan diğerine koşuyorum
Ve gökte salınan martılar gibi
Bir vapurun gölgesinde gürûhum...

Vapurlar gösterdi bana yerini
Yalnızlık semtinde bir kuytu liman
Ve limandan damlıyordu bir peri
Karanlık yükselirken Marmara'dan...

Yürümeye cesaret yoktu evvel
Bir korku, bir ümit hengamesinde
O bahar çiçeği saçların tel tel
Düşüyordu nefes gibi göğsüme...

Dalgaların kıyıları busesi
Duyulurken çakırkeyif sokaklarda
Kirpiklerim arasında bir peri
Gülüyordu Kız Kulesi'nden bana...

İstanbul, koca kent, büyük müydün sen
Gün kararırken kesildi biletin
Bir zamanlar başın gökte dururken
Şu perinin gözlerinde eridin...

Ne tatlı bakıyordu Kız Kulesi
Gözlerine düşmüş aydınlığında
Ve karışıyordu yüzen elleri
İstanbul'un efsunlu sularına...

[italik]Attilâ Edri[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795731/bendeki-istanbul.html>

Ondört Mevsim

Saçların bir derya gibi akıp gitse parmaklarımdan
Ve gözlerin bir darbe indirse
Gözlerimin en dibine
Sarhoşluğum dökülür işte o an
Dilimden şarkılar dökülür
Benim kadar sarhoş şarkılar
Geyve dökülür sonra
Sakarya dökülür
Ben dökülürüm

Ben dökülürüm gözlerimi düşürdüğüm İstanbulî kaldırımlara
Bir dilencinin avuçlarından doğar sana esaretim
Sevgi sunağıma devireceğim her fedakarlığın
Sana aralanacak bir kapı oluşu dökülür aklıma
Ve yıllar geçtikçe
kuşak kuşak çizgiler dökülüşü alnımdan
Her bir çizginin
Yaşanılacak her güzel ve kimi zaman acı şeyin
paylaşımışlığı düşüncesi dökülür
aklımın en sürgün köşesine

Her vaktimin zekatıdır aklımın sana dökülüşü
olmadık anlarda gözlerimin cam kenarını süsleyişin
hasret tomurcukları serpilmiş liman manzaralı bir bardak çay gibi
yudum yudum bozuşumdur suskunluk orucumu
dilim konuşmaya kör olsa da
konuşurum, konuşurum, konuşurum
sana dair ne varsa dökülür kelimeler
bir çatlaktan özgürlüğe koşan su taneleri gibi
olabildiğince, dört nala...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804839/ondort-mevsim.html>

Yaşamak Demek

yaşamak seyretmektir; hayatı,
çocukların düşüp de dizlerini kanatışını,
acıasını unutup topa koşuşunu,
batmadan güneş evde oluşunu

yaşamak bir seyrüseferdir tek yöne.
ezdiğin yolları buruşturup koymaktır
hatıra defterinin arasına.
açıp okumaktır sonra,
okurken derinlerden bir sancıdır karın boşluğunda.
işte tam da orada bir yerlerde...
sonra hiçkırıklardır dinmek bilmeyen,
sonra kırıklardır kalbinin kenarından
sızım sızım damlayan...

hülasa yaşamak uyumaktır bir masalla
kırışmış eller arasında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1061939/yasamak-demek.html>

Gülümsemezlik

[italik]Günbatımına bakan bir pencerem
soğuğa açılan bir kapım
yüzükoyun hıçkıran bir ruhum var.
ne pencerem,
ne kapım,
ne de ruhum;
hiçbirinden gülemedi yüzüm...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062142/gulumsemezlik.html>

Yeis

[ikiyanayasla][italik]Seni kim sever ki ey bahtı geceden kara
Sana düşen yürümektir en kûhi diyara
Kimseler tutmaz, uzatma beyhude ellerini
Seni kim sever ki ey bahtı geceden kara.

Geceler birikirdi bir nefeslik lambada
Sükûnete râm olurdu bir müteveyyil sadâ
Bir hayal penceresinden süzülürdü gözleri
Seni kim sever ki ey bahtı geceden kara.

Uykuların firarıyla son bulurdu her rüya
Her gece aynı elemle bulutlanırdı semâ
Gayr-ı meskun oldu gönül, gayri olmaz mihmanî
Seni kim sever ki ey bahtı geceden kara.
[/italik][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067215/yeis.html>

Çizgi

[ikiyanayasa][italik]Dokundu ufkun çizgileri çocuk alnımıza
Ne ara oluk oluk aktı zaman
Avuçlarımızdan kayarcasına.
Kaç saat sürdü bu yaşa gelişimiz
Kaç arşın yol yürüdük yorgun topuklarımızla
Bıraktıklarımızı hangi ara hatırlamaya başladık
Hayatın kaldırımlarında.
Çocuk alnımızda şerit şerit çizgiler
Koca bir günü harcıyıp da gözümüzden düşen güneşin bıraktıkları...
Akşam ezanı duyulmadan firar edişimiz
Terli sırtımızla, ilk odamız, sokağımızdan...
Uslanmaz yaralarımız kaç düşüşten sonra kabuk bağladı
İlk aşkın yağmuru ilk ne zaman değdi saçlarımıza
Kaç kere saklandık gözlerimizin kuytusuna
Görmesin diye, gönlümüzü kuşlar gibi titreten o güzellik.
Kaç imkansızımız oldu ders kitaplarına baş harfini kondurduğumuz
Kaç sızımız oldu imkan bulamayıp da söyleyememekten...
Ne ara unuttuk, unutmak zorunda kaldıklarımızdan bir parça üşümeyi
Yetim kalmış sokakların ışısız ve kömür kokan ıssızlıklarında...
Biz hangi ara büyüdük biliyor musun?
İlklerimizi ilk hatırlayıp da bir damla süzöldüğü gün yanaklarımıza
İşte o an ölüm haberini aldık çocukluğumuzun.
Küçük ve sebepsiz mutluluklardan kocaman gülüşler doğurduğumuz o günleri
Ne çok özledik, değil mi?
Sahi, biz büyürken mi böyle küçüldü dünyamız?
Ya da gel unutalım her şeyi;
Unutmaktır ilacımız...[/italik][/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067864/cizgi.html>

Çöküş

[italik]Yollara serildim sırtımda ceket
Ardımdan nereye diyen olmadı
Tuttu kollarımı yaban memleket
Kaç uyandım, yattım sayan olmadı.

Hasretlik yılanı sarıldı durdu
Ben öteledikçe zehrini vurdu
Sevda örümceği ağını ördü
Beni böyle derde koyan olmadı.

Seneler bitti de döndüm sılaya
Yarin düğününde durdum halaya
Ellerin dilinde düştüm alaya
Öldüm de selamı duyan olmadı.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074170/cokus.html>

Kaosta Aşk

[italik]Gece olunca
Saatler taşıyamıyor zamanı
Ay, kısıyor gözlerini, surat asıyor
Rüzgar, naralar atarak dolaşiyor çatılarda

Bense bu kaotik düzende
Seni özlüyorum.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119849/kaosta-ask.html>

Aynı

[italik]her şeyin aynı bugünlerde
bugünün dünle
ve dünün de öncekilerinle.
sen de aynısın
aynısın işte...
değişen sadece yaşın,
cebindeki bira üstü bozukluk
ve belki biraz da saçındaki aklar...
alnında beliren çizgileri de hayat birikimi sanma;
onlar sadece yalnızlığının artan rütbesi.
değişen bunlar işte sen aynısın,
aynısın işte...
yürüdüğün yollar bile aynı hala;
aynı çiçekçinin önünden geçiyorsun her gün
ve her gün aynı otobüste aynı yere oturuyorsun.
aynı mağazaların tabelalarına bakıp alakasız şeyler düşünüyorsun.
aynı ses tonuyla aynı günaydını veriyorsun çevrene,
hatta aynı kahkayayı atıyorsun acıların göğüs kafesini yumruklarken.
aynı şiirleri okuyorsun her akşam, aynı saatte, yudumlarken aynı içkiyi
ve aynı fotoğrafa dokunup aynı yüzü okşuyorsun kirli parmaklarınla...
pencere kenarından aynı rüzgar sızıyor odana
üşüyorsun
ayılamıyorsun,
ağlıyorsun...
gözyaşlarının sıcaklığı bile aynı be
sen değişemezsin
sen aynısın,
aynısın işte...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1132722/ayni.html>

Öyle

bir uslanmaz velet gibiyim dünkü
seni görüp düştüğüm ilk andayım
ayağa kalksam da nafile çünkü
ben hep gözlerinin boşluğundayım

hayli zaman geçti, bir geçmedin sen
haftada her günüm yılda her ayım
seni düşünsem de nafile zaten
ben hep gözlerinin boşluğundayım

çok durup bekledim kışta, güneşte
geleceksin gibi hüsn-i zandayım
o tatlı telaşım nafile işte
ben hep gözlerinin boşluğundayım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1133820/oyle.html>

Yara

hüzün kuşları kondu dalıma
bakıp ağladılar benim halıma
herkesin derdi var, bende yara
kanyor derinden, geçmiyor işte

yar yara açtın yüreğimde
gözlerim yolda, haberinde
geçer deme geçmiyor işte

saatler vurdukça titriyor duvar
içimden bir ses diyor; daha var
anların çiğnediği zamanlar
inatla yerinde bekliyor işte

yar yara açtın yüreğimde
gözlerim yolda, haberinde
geçer deme geçmiyor işte

geceler üstümde kirli giyimlik
açtı ruhumda onulmaz gedik
yüzümde soğuyan mühürlü kimlik
var git diyorum, gitmiyor işte

yar yara açtın yüreğimde
gözlerim yolda, haberinde
geçer deme geçmiyor işte

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1137853/yara.html>

Rüzgar

buralardan gidelim köyümüze
şehrin gürültüsü uzak olsun
masmavi gökyüzünü çekip örtelim üstümüze
kuşlar cıvı cıvı ninni olsun

hayattan beklemeelim hiçbir şey
yaşayalım öylesine ve sevgiyle
pembe çiçeklerimiz olsun penceremizde
etrafında kelebekler uçuşsun

satalım dertlerimizi eskiciye, alsın götürsün
koşalım geleceğe ümitlerimizle
doğsun avuçlarımız birbirine güneşten önce
rüzgar kanadımız olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1141483/ruzgar.html>

Mum

[italik] bir mum alevinde üşüyorum
aklımdan firar ediyor binbir düşünüş
gözlerim yorgun, ruhum güçsüz; ay, çok parlak geceme
yükseliyor göğe bir beyaz düş
aklımdan firar ediyor binbir düşünüş

bir kelebeğin kanatları oluyorum rengarenk
sırtımda kocaman bir günlük ömür
dalga dalga papatyalardan geçiyorum
hoyrat esen yapraklarla savaşıyorum
güneşe küsmüş bir ten oluyorum sonra
bir mum alevine dönüşüyorum
gölgem boyumdan büyük
dertlerim gölgemden uzunca...

bir mum aleviyim
içim yanıyor içim
nerede duracağını bilmiyor ruhum
en son hangi düşteydim, bilmiyorum
hangi sevdada, hangi kavgada
hangi gecenin hangi saatiydim
hangi yolcunun memleketiydim
bilmiyorum...
geceme düşüyor bir beyaz düş
aklımdan firar ediyor binbir düşünüş... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1141665/mum.html>

Fotoğraf

öyle bir fotoğrafın içinde buldum ki kendimi
karmakarışık...
ne gülümsemişim
ne fazladan düşmüş yüzüm
ne gözlerim kadrāja sığmış
ne de sırt çevirebilmişim

ışık değince kanamış bakışlarım
görenler teknik demiş çevirmiş yüzünü
deliye dönmüşüm.
tekniğı sormuşum her gördüğüme
ellerim başımda koştururken...
teknik...teknik...
kanayan bakışlarımı nasıl açıklar bir teknik?
ben inanmamışım, onlar gülmüşler.
teklik diye bağırılmışım,
teklik...
dinliyor gibi bakmışlar,
gitmişler sonra...

odama karanlık düşmüş,
yastığa başım.
çerçeve düşüp kırmış bir yerini
uluorta serilmiş sahte gülücükler
sonra bir kibrit mızrak gibi saplanmış
fotoğrafın kalbine
başını kaldırırken titrek bir alev
odam aydınlanmış.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145629/fotograf.html>

Benim Hiç Kağıttan Uçağım Olmadı

benim hiç kağıttan uçağım olmadı
yorulmadı kollarım hiç anlamsızca
güneşin dağlar ardına nasıl sığdığını hiç merak edemedim
hiç merak edemedim büyüyünce ne olacağımı
düşünemedim büyürken her şeyin eskiyeceğini
kaldırımların kirli serinliğini nasıl özleyeceğimi merak edemedim
benim hiç dizim kanamadı doyasıya
benim hiç kağıttan uçağım olmadı
hiç kovalamaca oynamadım mahallenin cefakar kedileriyle
ödevini yaptın mı sorusunu son bir kez duyabilmek için neleri feda edebileceğimi hiç düşünmedim
hiç aşık olmadım başımı kollarımın üstüne yaslayıp
gözyaşım kuruyacak kadar ağlamadım hiç
her şey dört nala eskirken ağırdan alamadım hayatı
soramadım kimseye neler olacağını
sonra bir anda karardı gözlerim
kirpiklerimi açtığımda çok geçmişti
ben çok yoruldum
ama benim hiç kağıttan uçağım olmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145913/benim-hic-kagittan-ucagim-olmadi.html>

Misafir

bugün seni hatırladım Tanrım
uzun zamandır yapmıyordum bunu
aklıma gelmiyordu yanımda oluşun
içimi bir şey yiyip bitiriyor Tanrım
ne olduğundan haberin var mı?

ağlamaklı, her şeyi kırıp atmaklı bir his
yaşadığım tam da bu an
ne diyeyim sana, neler fııldayabilirim bilmiyorum
Tanrım, üzgünüm
peki sen, ne olduğundan haberin var mı?

Evgeny Grinko'nun valsını sever misin Tanrım
bu müzik bana farklı hissettiriyor
yalnızlığın girdabında eviriyor beni
zayıflığının gücüne güç katıyor en çok da...
ne olup bittiğini anlatır mısın Tanrım?

gözlerimi kapattım
derin bir nefes çektim ruhuma değin
içim ürperdi Tanrım
ne deniz kıyısındaım, ne çeşme başında
odamdayım; yapayalnız, daha güçsüz, en güçsüz
güçsüzlüğüme güç katıyor bu melodi
ve sen de dinliyorsan
bırakma ellerimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180250/misafir.html>

Güne

sabahla başlıyor her şey
sabahla da bitiyor.
şu kocamış gökyüzü,
şu taze gelincik deniz
ve şu bahar çiçekleri
sabahla başlıyor işte...
içimi döktüm denize, geceden
sabaha çıkmasam ne güzeldim.
bu sarp kıyılara çarpsa ruhum
yavaşça süzülse ağır ve derin
ve kuru alnım ıslansa
öpücüğüyle Akdeniz'in...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183712/gune.html>

His

yüzüyor yollarda kent ışıkları
habersiz bir yağmur altında
bense yürüyorum iliklerime kadar
anlatılıyorken dev masalları...

uykuya daldı ihtiyar yollar
son kapıyı da çekince içerden
sessizlik, inerti sokağa
gevelerdi bir şarkıyı dilinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202089/his.html>

Sızı

Yorgun gözlerinde kaç umut biriktirdin?
kaç hayal sığıdı üşüyen kirpiklerine?
gülüşünün ardında bir şey mi saklıyorsun sen?
hayat kırıkların mı o, dudaklarını kanatan?

tut ellerimden
yorgun gözlerinle, üşüyen kirpiklerinle,
kanayan dudaklarına inat gülüşünle tut ellerimden...
bir şeyim yok heybemde birikmiş sevdadan başka.
tut ellerimden
yorgun gözlerinde yudumlayalım yorgunluk kahvemizi.
üşüyen kirpiklerine ceketimi versem
diner mi dudaklarındaki gül rengi sızı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332934/sizi.html>

Benim Her Akşamım

Çorba kaynayan akşamlarımda geçiyor ömrüm
Nane, limon, sarımsak karışmış kokusuyla
Dışarıda bir hava var ki buz gibi
Balkona çıkıp, beklemeden geri kaçmalık
Nedendir bilmem odama hep yağmur yağar
Uzun yıllar böyledir havası, akşamlarımın
Benim her akşamıma yağmur yağar
Örterim üstünü, üşümesin diye
Kıvırcığım, kuşum, bitanem uyurken
Ne zaman ışığı açsam, uyanır
İner de tüneğinden mahmur mahmur
Yemliğinden atıştırmaya başlar
İçim ısınır öyle görünce
Sanki yolculuk var da, mola vermişiz
Söndürürüm ışığı, sesi kalır yağmurun
Cama değmez ama cana değer sesi
Sanki uzaklardan bir anne ninnisi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333124/benim-her-aksamim.html>

Ölümüm Sonrası

[italik]öleceğim,
gün göremeden hem de...
ne bir ses duyacağım içeriden, yemek hazırsa
ne de bir el dokunacak sırtıma; dert etme, geçer deyip de...
biliyorum, öleceğim.
geriye elbiselerim kalacak, kalırsa...
geriye birkaç parça anı kalacak, kalırsa...
yaşamadığım her şey kalacak geriye, bundan eminim
ve geriye adım kalacak, en fazla bir hafta.
bayramları saymazsak, pek de hatırlanmayacağım.
hatırlansam ne, tırmanabilecek miyim topraktan?
dönüp de sevdiklerimi bir daha sevebilecek miyim?
neyi konuşuyoruz ki hâlâ?
insanlar sevgiyi ne yapsın?
duvara mı asılır, cilde mi sürülür bu meret?
halbuki ben severek harcadım her yaşımı...
hislerimi yaşayana selam olsun.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333308/olumum-sonrasi.html>

Söylemezlik

[italik]içimde yatıyor bir parça söz
mahpusluk verilmiş de gün sayar sanki
bilmez, gelir mi kanat çırpıldığı gün
söylenir mi birden tüm üryanlığıyla
ulaşır mı kulaktan kalbe, bilmez...
içimde yatıyor bir parça söz
mahpusluk biter mi saymakla
değer mi sessizlik koğuşunun duvarlarına da günüşiği
belki biraz cesarettir özgürlüğün kefareti...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333465/soylemezlik.html>

Parmak

nice topluluklar, nice yalnızlıklar
hepsi geçip gitti bu memleketlerden

nicesinin ünü dağları aştı
nicesinin serveti göğe ulaştı
nicesi sultan oldu kimi ellere
nicesi bir kuru ekmezsiz öldü
kimisi güneş oldu, doğdu illere
kimisi kasvetinden toprak kuruttu
kimisi vazgeçti kimliğinden
kiminin kimliği benliği oldu
şarkılar söyledi kimi kimselere
kiminin mürekkebi diyarlar gezdi
kiminin duvarları değdi göklere
bir çaput parçası ev oldu kimine
kimisini öteledi durdu kimisi
kiminin yüreğine sığmadı kimisi
kimisi ekmeğinden böldü, kimisi canından
bir tebessümü koymadı kimisi
kiminin derdine ağladı kimisi
kimisini bağladı gönlüne kimisi
kimileri kimlerin kimsesi oldu
kimisini kimsenin ruhu duymadı

kim olduğu, kimin olduğu,
kimden olduğu denmeden;
herkesin ayak parmağına
asıldı kimliği.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339029/parmak.html>

Rüya

Bugün ben birisini rüyamda gördüm
Uyandığım da bir matem havası
Sızlayacak belli, günler boyunca
İçimdeki yapbozun eksik parçası.
**

Bugün ben birisini rüyamda gördüm
Yıllar geçmiş ama geçmemiş belli
Kahroldum bu sabah uyandığım da
Sanki unuttuğum yüz onun değil mi?
**

Bugün ben birisini rüyamda gördüm
Eşyle beklerken köşe başında
Nasıl yandım, nasıl, bilenler anlar
Gönül hâlâ eskiyenin telaşında
**

Bugün ben birisini rüyamda gördüm
Soramadım, ufaklık iyi mi, deyip
Ya söyleseydi nasıl korkardım
Yıllar önce koyduğumuz ismini
**

Bugün ben birisini rüyamda gördüm
Neden gördüm, hiç nedensizce, neden?
Bilinçaltı mıydı yoksa gönül mü
Onu bana hatırlatan aniden
**

Unuttum sanmasın kimse kendini
Bir rüyalık ömrü var güzel günlerin
Yapbozun eksik parçası gibi
Bugün ben birisini rüyamda gördüm.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341752/ruya.html>

Geriyeye

[italik]bir çay molasında kaldı anılar –az da olsa-
bir demet yasemin kaldı senden geriye
her tanesinde bambaşka sözler kaldı...
gitmeye karar verdiğin anın verdiği i acıtan bir his kaldı biraz da...
gl diye söylenen sözler kaldı
ve glşnden bir parça kırılıp düşen bir yüz...
kuşlar kaldı göğün dördüncü katından kanat ırpan,
kanat çırpıp da tatlı bir rüzgar ile iimizi ısıtan...
ve yine kuşlar kaldı birbirlerine aşk edip de gıptada bırakan...
biçare adımlar kaldı şehrin ortasında
ne yana gitse batacak dikenleri, glszlk diyarının...
hangi yüze baksa ayırt edemeyecek gözler kaldı
seninle meşgul bir zihnin duvarında asılı fotoğrafınla.

geride nelerin kaldığını düşünme sen;
bu şehrin tel örgüleri içinde bir ardı kuşu hasretle selamlıyor seni...
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370622/geriye.html>

Özgelecek

[italik]Ölüm; boğazımda bir soğukluk...
bacakların titremesi...
bir sarhoşluk...
karnımdaki heyecanlı sancı...
ellerin titremesi...
son nefesleri sayış...
hiç beklemediğin anda gelen...
bekleyiş...
acı bekleyiş...
pişmanlıklar...
çokça pişmanlıklar...
değiştirememek zamanı, geriye alamamak; en başa...
özlenen anne...
özlenen baba...
özlenen kardeş...
saate bakıp durmak...
derin nefes...
sanki son nefes...
zoraki gülüşler...
yaşadığın her şey...
esen rüzgar...
bir yağmur damlası kadar gerçek ve ani...
bir damla kadar gerçek ve ani...
belkıs'ın tahtı...
bir yudum su...
boğaz kuruluğu...
hatırlı bir dost...
söz verdiği günde gelen...
damakta acı bir tat...
bilinen...
hissedilen...
beklenen...
sırtına dayadığın koltuk...
bindiğin atın...
içtiğin suyun...

bekliyorum, bekliyorum saatimi...
çaresizim... hem umutluyum, hem yaşıyorum korkunun en yücesini.
her şey bitecek, battaniyem soğuk kalacak daim... bedenim soğuk kalacak daim...
ne demişti rüştü onur;
"ben ölsem be anacığım, nem var ki sana kalacak"... hakikaten ne var sana kalacak
geriye ne bırakacağım? yalnızca hatıralarım...
çerçeveye birkaç fotoğraf ve ömrün boyunca göğsüne hançer gibi saplanacak bir acı...
kalmayacak geriye hiçbir şeyim
ne için yaşadım, ne için yoruldum
yasımı tutan bir eşim olmayacak en azından
kimseyi dul bırakmış değilim en azından
dul kalan; hayallerim olur, hayallerim de çok sayılmaz
belki hayal dediğim şey hüsn-ü kuruntumdur
boğazım sanki ölümü bekliyor
boğazım soğuk... ölüm, boğazımdan içeri halatını sallayıp sanki çekip çıkaracak ruhumu
sanki kurtaracak bedenimden, ruhum özgür kalacak
bedenim toprak bir eve taşınacak, ruhum özgür mü kalacak?
boğazım kuru, içtiğim su nafiye...
boğazım kuru...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396335/ozgelecek.html>

Merhem

bir defterin ortasında, yürüyorum yalın ayak
ne yana uğrasam acıtıyor kelimeler
ve kurşun gibi saplanıyor göğsüme

nerede şimdi bu şiirleri yetim koyanlar?
neredeler bu pervasız cümbüşün kuklacıları?
geriye sesler kalmış onlardan,
gölgelerinden ağır sesler ki;
yırtıyor titreyen yaprakları.

geçmişin heybesinde onulmaz bir yara,
ateşten pare de olsa merhem ister.
biri bir şiir yazar;
bize kalır sancısı,
koparıp alır ruhumuzdan esenliği...

onca yıl geçer üstünden,
en olmaz yerde parlar karanlıklar;
kaçırır da esir koyar seni,
defterin en soğuk sayfasına...

bir defterin ortasında, yürürsen yalın ayak
dağılmışsa kelimeler bir yerlere
gittiğin yolu takip et,
belki rastlaşırız bir satır başında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400629/merhem.html>